

KOMPENDIUM SZKOLEŃ REALIZOWANYCH PRZEZ STOWARZYSZENIE KORONA PÓŁNOCNEGO KRAKOWA
w ramach projektu:

Multimedialne Centrum Edukacji Lokalnej

Wstęp

Cel projektu: Promocja działań edukacyjnych na obszarach wiejskich pozwalających zdobyć lub rozwinąć umiejętności zawodowe i intelektualne mieszkańców, rozwijać pasje i zainteresowania, promować dorobek kulturowy obszaru.

Celem projektu jest również zwiększenie potencjału edukacyjnego obszarów wiejskich poprzez podnoszenie jakości i dostępności kształcenia dzięki wykorzystaniu nowoczesnych technologii.

Do zadań projektu należy ułatwienie indywidualnego dostępu na narzędzi pozwalających na podnoszenie kompetencji i rozwój zainteresowań, a także wspieranie integracji mieszkańców obszarów wiejskich z różnych województw w Polsce.

Grupa docelowa:

- Społeczność lokalna, lokalni liderzy, organizacje pozarządowe, przedsiębiorcy, gospodarstwa agroturystyczne i ekologiczne, rodziny rolników, osoby bezrobotne, jednostki kultury, parafie, mieszkańcy obszarów LGD bez względu na wiek, dzieci i młodzież wiejska

SPIIS TREŚCI

■	PRODUKT LOKALNY – SZANSE I WYZWANIA	1
■	TRADYCJE LOKALNE – rekonstrukcja, promocja, edukacja	4
■	ORKIESTRA DĘTA LOKALNĄ MARKĄ (sposoby pozyskiwania funduszy na rzecz orkiestr dętych)	11
■	WARSZTATY EDUKACJI GLOBALNEJ	14
■	ODKRYWANIE TAJEMNIC OKOLICY – QUESTING	18
■	EKOMUZEUM – żywa kolekcja naturalnego i kulturowego dziedzictwa	20
■	KREOWANIE MARKI LOKALNEJ POPRZECZ TWORZENIE GIER PLANSZOWYCH	29
■	WSPÓŁPRACA MODELOWA – warsztaty budowania partnerstwa na rzecz rozwoju obszarów wiejskich	33
■	DIGITALIZACJA ŹRÓDEŁ HISTORII LOKALNEJ I EDUKACJI HISTORYCZNEJ	37
■	SZKOLENIE Z OBSŁUGI KOMPUTERA – MS POWERPOINT	44
■	WARSZTAT PRACY HISTORYKA – badacza historii lokalnej	50
■	OJCZYZNY BLIŻSZE Warsztaty z dziedzictwa kulturowego poświęcone digitalizacji źródeł do historii lokalnej i edukacji historycznej.	53
■	TRADYCJE LOKALNE – rekonstrukcja, promocja, edukacja.	61
■	TWORZENIE I DZIAŁALNOŚĆ ORGANIZACJI POZARZĄDOWEJ, PODSTAWY PRAWNE.	65
■	KILKA SŁÓW O STOWARZYSZENIU	68

SZKOLENIE 7:

KREOWANIE MARKI LOKALNEJ POPRZECZ TWORZENIE GIER PLANSZOWYCH

OPRACOWANIE: MARIA GORZKOWSKA - MBEDA

W roku 2011, Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa zainicjowała usystematyzowane działania na rzecz budowania marki lokalnej w ramach projektu pt. „Kreowanie Marki Lokalnej w Koronie Północnego Krakowa”, który otrzymał dofinansowanie ze środków Programu Operacyjnego Fundusz Inicjatyw Obywatelskich.

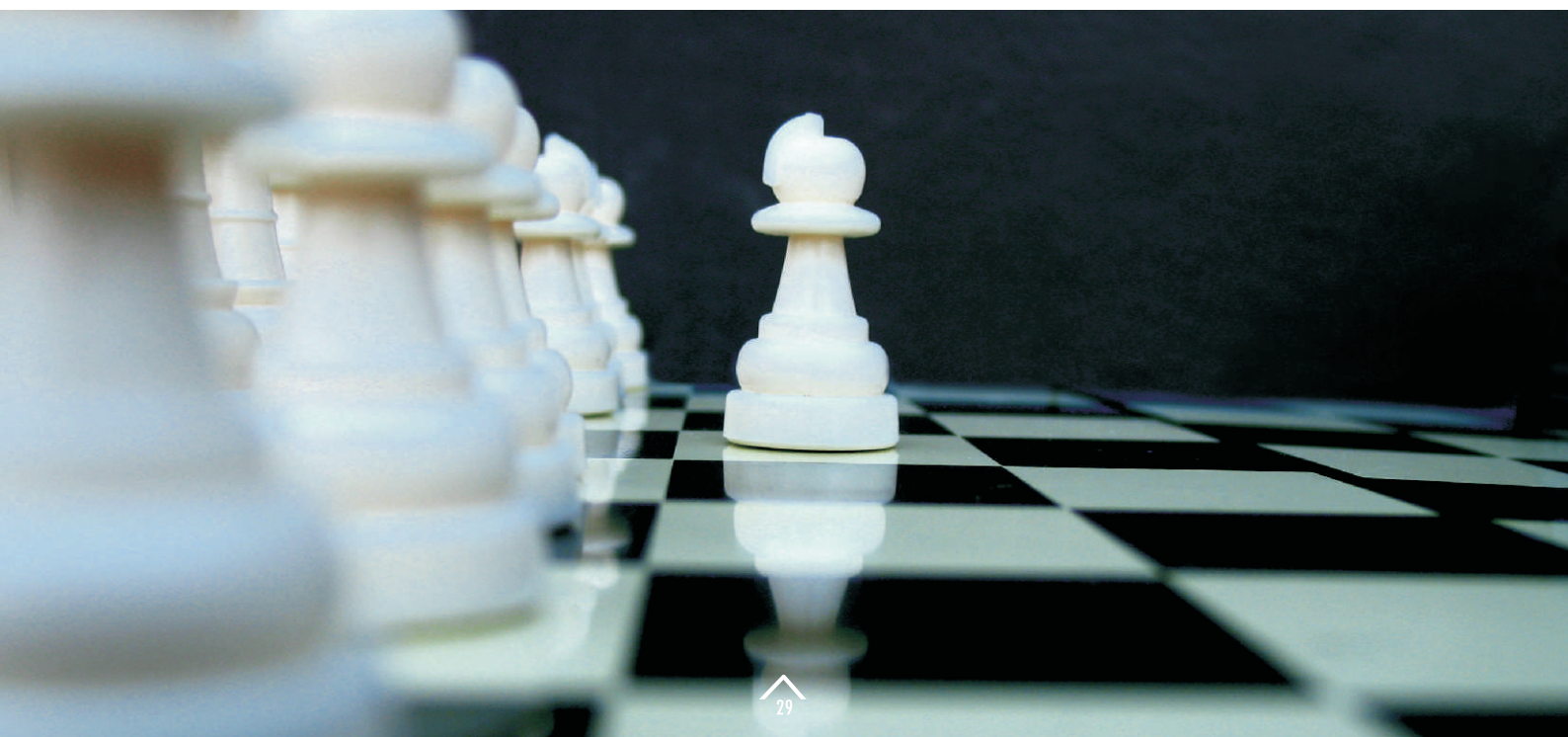
W ramach projektu przeprowadzono wielopoziomą analizę obszaru pod kątem potrzeb związanych z budową marki.

Marka - (ang. brand, trade mark) znak firmowy określający producenta. Traktowana jest jako rodzaj świadectwa gwarantującego jakość wyrobu. Stąd „marka” jest synonimem opinii.

Budowanie marki lokalnej wiąże się z określeniem tożsamości regionu – wartości przyrodniczo-kulturowych, specyfiki oraz cech, z którymi identyfikują

się jego mieszkańcy. Informacje o regionie są podstawą do określenia przekazu marki lokalnej. Na podstawie nazwy i loga marki osoby będą wytwarzać własne obrazy regionu oraz oferowanych produktów.

Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa (SKPK) obejmuje swoim zasięgiem siedem podkrakowskich gmin: Igołomię-Wawrzeńczyce, Kocmyrzów-Luborzyca, Liszki, Michałowice, Wielką Wieś, Zabierzów oraz Zielonki. Usytuowanie w obszarze metropolitalnym Krakowa – bliskość rynków zbytu produktów rolnych, miejsc pracy, edukacji, usług, ośrodków naukowych to nie jedyne walory tego terenu. Oprócz bogatego dziedzictwa historycznego i kulturowego obszar ten obfituje w walory krajoznawczo – przyrodnicze i liczne atrakcje turystyczne. Wystarczy chociażby wspomnieć o jurajskich krajobrazach, wapiennych skałkach, ciekawych dolinkach, zalewach wodnych, licznych terenach leśnych i rekreacyjnych oraz ścieżkach i szlakach. Zauważyliśmy, iż teren na którym mieszkamy, pracujemy jest bogaty pod kątem swojej zawartości kulturowej i historycznej.

Posiadamy **obiekty i zespoły architektoniczne wpisane do rejestru zabytków i obiekty architektoniczne ujęte w ewidencji konserwatorskiej** oraz zarejestrowane i objęte ochroną stanowiska archeologiczne. Wśród zabytków należy wyróżnić **kościół drewniany i murowany, relikty zamków, dwory, zespoły folwarczne, dawne komory celne, 2 austriackie forty Twierdzy Kraków, zabytkowe cmentarze**.

Obszar na którym był realizowany projekt przecinają liczne **szlaki turystyczne, które eksponują dziedzictwo kulturowe i naturalne** 7 Gmin Korony:

- a. Międzynarodowy Szlak Rowerowy Greenway: Kraków-Wiedeń
- b. Szlaki regionalne (łącznie co najmniej 3 powiaty):
 - Jurajski Szlak Rowerowy: Kraków- Częstochowa
 - Dolina Dłubni: Kraków – Michałowice – Iwanowice – Trzyciąż
 - Szlak Orlich Gniazd: Kraków – Wolbrom
 - Szlak Warowni Jurajskich: Kraków – Częstochowa
 - Droga św. Jakuba
 - Szlak Kościuszkowski
 - Szlak Architektury Drewnianej

Po szeregu spotkaniach informacyjnych o programie Leader+ w których uczestniczyli mieszkańcy, pracownicy administracji samorządowej oraz przedstawiciele przedsiębiorców w 2006 roku powstało Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa. Spotkania te zapoczątkowały proces konsultacji i współpracy nad Lokalną Strategią Rozwoju.

Na podstawie spotkań i konsultacji społecznych w formie ankiet przeprowadzonych na potrzeby stworzenia Lokalnej Strategii Rozwoju zidentyfikowano m.in. **problem braku zainteresowania oraz braku wykorzystania potencjału lokalnego dziedzictwa przez lokalną społeczność**. Założenia wniosku PO FIO do stworzenia gry planszowej wynikają z treści Lokalnej Strategii, która jest dokumentem stanowiącym długofalowy plan działań Stowarzyszenia. Bardzo ważnym elementem strategii jest **potrzeba wykreowania silnej, rozpoznawalnej marki jako narzędzia zrównoważonego rozwoju**. W naszym rozumieniu zrównoważony rozwój to świadome i celowe działanie dążące do uzyskania równowagi pomiędzy tym co ukształtowały dotychczasowe działania, tym co obecnie oferuje nam cywilizacja a tym co my przeżyjemy kolejnym pokoleniom.

W ciągu ostatnich lat pojawił się również problem rozwarstwienia społeczeństwa lokalnego na rdzennych

mieszkańców oraz tych nowoprzybyłych

Małe jest zainteresowanie naszym terenem, gdyż nie posiadamy Lokalnej Marki, która między innymi przyczyniłaby się do zwiększenia ruchu turystycznego na obszarze Korony.

W procesie realizacji projektu, zostały uaktywnione grupy wolontariuszy, którzy przyczyniają się do propagowania walorów historycznych, krajobrazowych oraz lokalnych tradycji mieszkańców Korony.

Na proces realizacji projektu składały się 4 poziomy działania:

- **1 Poziom - Analiza potrzeb** - w jego ramach powołano 7 grup Strażników Marki Korony- po jednej grupie roboczej dla każdej gminy uczestniczącej w projekcie. Zinventaryzowanie zasobów stało się możliwe dzięki powołaniu grupy eksperckiej, która wspólnie z grupami roboczymi w trakcie rozlicznych spotkań o charakterze warsztatowym oraz podczas wyjazdów na badany obszar sporządziła właściwą bazę danych o terenie Stowarzyszenia. Zadaniem strażników jest promocja wolontariatu na rzecz Marki Lokalnej Korony oraz promocja gry planszowej.
- **2 poziom- Zdobywanie wiedzy** - Cel ten został osiągnięty podczas dwudniowych warsztatów oraz podczas objazdu szkoleniowego po terenie Korony. Grupa warsztatowa pod okiem ekspertów zidentyfikowała ważne i atrakcyjne miejsca w SKPK, które zostały uwzględnione na kartach gry planszowej. Scharakteryzowano obszar i do wspólnych elementów zaliczono:
 - pochodzenie chłopskie;
 - bliskość do Krakowa;
 - różnorodność krajobrazu;
 - unikatowe gatunki roślinne;
 - dziedzictwo granicy zaborów; przez omawiany teren przechodziła granica zaboru austriackiego i rosyjskiego;
 - obrzędowość i kultura ludowa ziemi krakowskiej, podtrzymywane przez takie organizacje społeczne jak OSP, KGW'
 - typowa, smaczna kuchnia podkrakowska;
 - gościnność mieszkańców;
 - mnogość nieznanymi szerszej zabytków;
 - sławne postacie polskiej historii zamieszkujące te tereny (np. Henryk Sienkiewicz, Jan Matejko, Stanisław Wyspiański, Św. Brat Albert)
 - praktyka religii rzymskokatolickiej
 - liczne szlaki historyczne martyrologiczne

- **3 poziom- Praca własna** - były to **warsztaty-poświęcone utworzeniu gry planszowej**. Gra planszowa – rodzaj gry towarzyskiej, która polega na przesunięciu lub umieszczeniu elementów lub pionków na uprzednio oznaczonej powierzchni lub „planszy”, zgodnie z instrukcjami.

Podczas dyskusji moderowanej w obecności ekspertów zdecydowano o pogrupowaniu najciekawszych pytań tematycznych w oparciu o poszczególne gminy, przyjmując jednak, że nadrzędnym celem jest zwrócenie uwagi na cały obszar LGD, a nie poszczególne miejscowości.

Wybierając miejsca, zdarzenia lub lokalne atrakcje należało przeanalizować, jak dany zabytek, historia, wydarzenie, pomnik korespondują z pozostałymi takimi atrakcjami na obszarze całej Korony.

Na tym spotkaniu nastąpiło pierwsze nanoszenie ważnych punktów/atrakcji/wydarzeń na zarys mapy obszaru LGD, stosując różnicowanie kolorystyczne, dla łatwiejszego zaplanowania rozkładu punktów na planszy.

Bardzo ważnym krokiem była decyzja o wprowadzeniu do gry pól "specjalnych", na których gracze mogą bądź zdobyć dodatkowy rzut kostką, bądź przenieść w inne miejsce na planszy lub otrzymać tzw. punkty "karne". Wprowadzenie tego rozwiązania wpłynęło na poprawienie atrakcyjności gry (tzw. grywalność) dla młodych graczy. W czasie tego spotkania można też było po raz pierwszy przetestować prototypową wersję gry. Testy odbywały się w 4-osobowych grupach.

W czasie spotkań i warsztatów między innymi w formie ankiet zbierano informacje i opinie potrzebne do stworzenia gry planszowej, która jest zwieńczeniem wysiłku wielu osób.

- **4 poziom: Promocja- gry planszowej,** której nadano tytuł **Moja Mała Ojczyzna Korona Północnego Krakowa** odbyła się w Centrum Integracji Społecznej

PROMOCJA GRY PLANSZOWEJ

MOJA MAŁA OJCZYZNA KORONA PÓŁNOCNEGO KRAKOWA

w ramach realizacji zadania PO FIO „Kreowanie marki lokalnej w Koronie Północnego Krakowa”

W DNIACH: 15-22 GRUDNIA 2011

- w Centrum Integracji Społecznej w Zielonkach
- na Rynku głównym w Krakowie, scena Ratuszowa
- w wybranych szkołach na terenie działania SKPK

w Zielonkach, na Rynku Głównym w Krakowie (scena Ratuszowa podczas Targów Bożonarodzeniowych) oraz w wybranych szkołach na terenie działania SKPK. Po testach gry przeprowadzono badania ankietowe, które miały na celu zbadanie oddziaływania gry na społeczeństwo i propozycje nowych inicjatyw w przyszłości na obszarze działania Stowarzyszenia Korona Północnego Krakowa.

Promocja projektu odbywała się przez lokalne media takie jak TVP Kraków

(<http://www.tvp.pl/krakow/informacja/kronika/wideo/29-xii-2011-godz-2145/6057981>), gazety gminne oraz portal internetowy SKPK -

www.koronakrakowa.pl z linkiem do podstrony projektu

http://kpk.polskiemiasta.pl/cms/gra_planszowa

Realizacja projektu jest przykładem dobrych praktyk w organizacjach pozarządowych. Stąd pomysł tego typu projektu i gry planszowej był prezentowany przez koordynatora projektu na szkoleniach i konferencjach, np. podczas szkolenia na temat tworzenia Zintegrowanego Sieciowego Produktu Turystyki Wiejskiej w Centrum Doradztwa Rolniczego w Krakowie, a także podczas konferencji „Kapitał ludzki a jakość życia na obszarach wiejskich woj. małopolskiego” (30 czerwca 2011 roku).

Podsumowując można stwierdzić, że udało się dzięki

realizacji projektu „Kreowanie Marki Lokalnej w Koronie Północnego Krakowa” wypracować innowacyjne rozwiązania (spotkania, dyskusje w ramach tworzenia gry planszowej), które zaangażowały społeczności lokalne w Koronie i rozpropagowały walory historyczne i krajobrazowe oraz lokalne tradycje. Audycje telewizyjne, rozgłos związany z powstawaniem gry planszowej może spowodować wzrost zainteresowania turystów z pobliskiego Krakowa poznawaniem jego najbliższego otoczenia. Wymaga to jednak dalszych nakładów na promocję turystyczną Korony i konsekwentnego budowania jej marki. Wypracowana w ramach projektu baza lokalnych atrakcji, produktów i usług turystycznych została przedstawiona w ramach gry planszowej. Nie sposób było wymienić wszystkie obiekty, które warto jest zainteresowania turystów, stąd dobrze byłoby traktować tę pierwszą grę planszową jako początek serii tego typu gier dla obszaru Korony Północnego Krakowa. Być może następna gra powinna koncentrować się na podmiotach gospodarczych, lokalnych produktach żywnościowych i ich lokalnej wymianie – coś w rodzaju gry Monopoly, jednak mającej na celu maksymalizację zysku z wykorzystania lokalnych zasobów.

Współczesne gry to nie tylko proste produkcje dla dzieci, ale również inteligentne gry edukacyjne, zabawne gry „impresowe”, „mózgożerne” gry strategiczne i handlowe, czy wciągające gry detektywistyczne.

Możecie je wykorzystać do nieszablonowych kampanii reklamowych i innych form promocji. Gra może być rozwinięciem, przeniesieniem na inny obszar fabuły wydanej przez Ciebie książki czy wyprodukowanego filmu bądź gry komputerowej.

Dla miast, powiatów czy instytucji kultury, to ciekawe narzędzie edukacyjne, forma zainteresowania kulturą czy historią regionu w inny, bardziej niekonwencjonalny sposób.

Od kilku lat można zaobserwować prawdziwy renesans gier planszowych – zapraszamy do gminnych i szkolnych bibliotek Korony, gdzie można grę wypożyczyć, by wspólnie z rodziną czy znajomymi spędzić czas przy ciekawej i nietuzinkowej rozrywce. W najbliższym czasie gra będzie dostępna w aplikacji mobilnej.

www.koronakrakowa.pl

SZKOLENIE 8:

WSPÓŁPRACA MODELOWA - WARSZTATY BUDOWANIA PARTNERSTWA NA RZECZ ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH

OPRACOWANIE: BARBARA KAWA

MODEL WSPÓŁPRACY ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH

Idea nawiązywania współpracy na zasadach partnerskich pomiędzy samorządem terytorialnym, a organizacjami pozarządowymi powstała po roku 1989. Początki były, utarte schematy oraz nawyki dotyczące współpracy zakorzenione w poprzednim ustroju nie były łatwe do zmiany. Początkowo był wyraźny podział na NAS czyli działaczy społecznych, różnego typu organizacje pozarządowe oraz na NICH czyli samorząd (opcję polityczną). Łatwiej było sięgać po wsparcie zagraniczne, które raz, że wydawało się być apolityczne dwa kurs walutowy był tak korzystny, że gwarantował otrzymywanie dużych pieniędzy.

W miarę upływu czasu sytuacja po obu stronach się normowała, zarówno organizacje pozarządowe jak i samorząd zaczęły siebie doceniać oraz dostrzegać

korzyści z wzajemnej współpracy. Próbowano nawiązywać współpracę, coraz częściej władze samorządowe chciały wspierać organizacje pozarządowe, jednak brakowało ku temu instrumentów prawnych, które by taką możliwość dawały oraz jednocześnie regulowały prawa i obowiązki obu stron. Sytuacja zaczęła się zmieniać po 1995 roku, kiedy to wprowadzono w życie rozporządzenie Rady Ministrów z 13 lipca 1995 roku regulujące sposób przekazywania środków finansowych organizacjom pozarządowym. Była to oczywiście pierwsza próba uregulowania tej kwestii od strony prawnej.

Organizacje pozarządowe zaczęły działać coraz sprawniej, zawiązywały się struktury w tychże organizacjach, które pozwalały na efektywne działanie.

Członkowie organizacji byli coraz bardziej wyedukowani oraz świadomi misji jaką przyszło im pełnić w swoich środowiskach. Także samorząd zaczął doceniać organizacje pozarządowe, ich działania oraz uzyskiwane efekty. Zaczęto więc szukać kolejnych rozwiązań, aby współpracy zacieśnić oraz aby za deklaracją współpracy poszło realne wsparcie finansowe. Pojawiły się różne modele współpracy- wg. jednego w budżetach gmin zabezpieczano środki na działania organizacji pozarządowych i rozdzielano je na działania mające w różny sposób pobudzać aktywność obywatelską- był to tak zwany model trójmiejski zwany także sponsorskimi. Drugi model warszawski hołdował zasadzie zadaniowości, czyli odwoływał się do współpracy konkretnych wydziałów administracji z organizacjami działającymi w podobnym obszarze w celu współpracy na rzecz realizacji konkretnych zadań publicznych.

Pod koniec lat 90-tych ostatecznie „zwyciężył” model zadaniowy, pojawiły się także pierwsze akty prawne mające jasno określić zasady współpracy. Jednym z takich aktów legislacyjnych była Ustawa o finansach publicznych (wprowadzona na początku 1999 roku). Wymuszała ona na wszystkich samorządach stworzenie zasad przekazywania środków finansowych dla organizacji spoza sektora finansów publicznych, jednak zamiast ułatwić i usprawnić system skutecznie go skomplikowała i utrudniła nie tylko współpracę, ale także samo działanie organizacji pozarządowych. Konieczność uchwalania prawa lokalnego była często ignorowana, a jeśli już była stosowana, to prawo to było tworzone byle jak, bez konsultacji z drugą stroną. Kolejnym aktem legislacyjnym była uchwalona w kwietniu 2003 roku Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która definitywnie „przyjęła” model zadaniowy. Ustawa ta zawęziła sferę współpracy do realizacji przez organizacje pozarządowe zadań publicznych, wprowadziła także konieczność tworzenia programów współpracy pomiędzy JST, a organizacjami samorządowymi. Ustawa ta jednak również zawierała wiele nieścisłości i w miarę jej stosowania „wychodziły” kolejne kwestie wymagające zmiany.

Nowelizacja ustawy została wprowadzona dużo później, bo dopiero w 2010 roku. Zamiast radykalnych zmian dotychczasowych przepisów nowelizacja zawierała nowe rozwiązania,

z których warto wymienić wprowadzenie pojęcia inicjatywy lokalnej oraz dawała możliwość tworzenia przez JST wieloletnich planów współpracy z organizacjami pozarządowymi.

Ponad dwudziestoletnia historia współpracy pomiędzy

organizacjami pozarządowymi, a samorządem terytorialnym to okres dużych zmian, czas tworzenia społeczeństwa obywatelskiego, które jest świadome swoich potrzeb, ale i możliwości współuczestniczenia w przemianach środowisk, w których żyją. Te dwadzieścia lat to także wystarczająco dużo czasu, aby rozważyć, czy obecny system współpracy jest już idealny i działa świetnie stosunku do obu stron, czy też wymaga korekty, drobnych zmian, a może kompletnego przewrotu. W rozważaniach dotyczących tej kwestii konieczna jest aktywna, dojrzała i zdeterminowana postawa organizacji pozarządowych, które indywidualnie oraz wspólnie poprzez różnego typu związki, zrzeszenia czy sieci (lokalne i krajowe) angażują się we współtworzenie prawa w Polsce.

Podejście to jest bardzo dobre i potrzebne, gdyż obywatele powinni uczestniczyć w podejmowaniu decyzji dotyczących różnych sfer życia społecznego. Część organizacji nastawiona jest na działalność na danym obszarze terytorialnym (najczęściej gmina, miasto, powiat) lub w danym obszarze życia publicznego (np. kultura, edukacja, sport), dlatego członkostwo w większych organizacjach pozwoli „mówić” na tyle głośnym i silnym głosem, aby możliwe było uczestniczenie w procesie podejmowania decyzji na szczeblu centralnym. Chodzi tu głównie o konsultowanie aktów prawnych, współtworzenie ogólnopolskich lub wojewódzkich planów współpracy. Współpraca w większych organizacjach to także doskonały sposób wymiany wiedzy, doświadczeń, dobrych praktyk i pomysłów rozwoju.

Jednak czy mówimy o współpracy między samorządem, a organizacjami, czy tylko pomiędzy organizacjami wzajemnym działaniom powinny przyświecać te same podstawowe zasady: **POMOCNICZOŚĆ, JAWNOŚĆ, UCZCIWA KONKURENCJA, EFEKTYWNOŚĆ** oraz (a może przede wszystkim) **WZAJEMNY SZACUNEK**. Wszystkie strony powinny zrozumieć, iż działamy na rzecz dobra ludzi, którzy nam zaufali, dali nam prawo do reprezentowania ich i ich interesów i że tylko wzajemna współpraca może przynieść efekty.

Standardy współpracy powinny obowiązywać na 3 podstawowych płaszczyznach współpracy tj.:

I. Współpraca jednostek samorządu terytorialnego i organizacji pozarządowych w zakresie tworzenia polityk publicznych

Politykę publiczną rozumiemy jako szereg działań, podejmowanych w celu rozwiązywania najważniejszych problemów, które dotyczą mieszkających w danych lokalnych społeczności. Polityka publiczna składa się z trzech kluczowych

obszarów – pomysły rozwiązań problemów, konkretne działania publiczne, a także rezultaty tych działań. Polityki publiczne są zazwyczaj opracowywane i realizowane w warunkach partnerskiego współdziałania różnych podmiotów społecznych, począwszy od władz lokalnych poprzez organizacje pozarządowe, aż po samych obywateli.

II. Współpraca samorządu organizacjami pozarządowymi w zakresie realizacji zadań publicznych

Zadania publiczne to działania, które podejmuje administracja samorządowa w ramach ustaw określających zakres ich kompetencji. Płaszczyzna zawiera zatem opis współpracy samorządu z organizacjami pozarządowymi przy realizacji zadań publicznych z wykorzystaniem różnych form współpracy finansowej i niefinansowej.

III. Infrastruktura współpracy, tworzenie warunków do społecznej aktywności

Infrastruktura to ogół lokalnie ukształtowanych czynników wpływających na funkcjonowanie organizacji pozarządowych oraz na współpracę pomiędzy sektorem samorządowym, a sektorem pozarządowym. Czynniki te w dużej mierze stymulują samorząd poprzez podejmowanie różnego typu działań. Są to głównie działania związane z wspieraniem inicjatyw obywatelskich i organizacji pozarządowych oraz integracją organizacji pozarządowych, zawieranie partnerstw międzysektorowych, na rzecz realizacji wspólnych projektów.

We wszystkich wyżej omówionych płaszczyznach współpracy pomiędzy administracją publiczną,

a organizacjami pozarządowymi powinna obowiązywać jedna podstawowa zasada- zasada równości szans.

Kwestie te zostały szeroko zbadane i opracowane na potrzeby stworzenia Modelu Współpracy- swego rodzaju poradnika na temat: Jak dobrze i efektywnie współpracować? Jakie standardy wprowadzać, aby współpraca miała charakter partnerstwa, a nie tylko podejścia urzędniczo-petentnego? Materiały dotyczące tego tematu można znaleźć na stronie:

www.pokl541.pozytek.gov.pl

Poniżej przedstawiamy model współpracy z administracją publiczną na przykładzie Stowarzyszenia Korona północnego Krakowa.

Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa powstało ponad 8 lat temu z inicjatywy przedstawicieli sektora społecznego, publicznego i gospodarczego. Działamy jako Lokalna Grupa Działania dlatego codziennością jest współpraca z przedstawicielami administracji publicznej różnego szczebla począwszy od Urzędników Urzędów Gmin poprzez Pracowników Starostwa Powiatowego, Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, na Urzędnikach Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi kończąc.

Współpraca ta ma różny charakter i odbywa się na różnych płaszczyznach. Współpraca z Gminami czy Urzędem Marszałkowskim odbywa się systematycznie i w sposób bezpośredni. Współpraca chociażby z Ministerstwem Rolnictwa polega głównie na Naszym współdziale w konsultacji aktów prawnych, planów współpracy, chociaż w razie potrzeby prowadzimy także korespondencję w sprawach ściśle dotyczących naszej

organizacji.

Osiem lat to długi okres czasu, dużo się nauczyliśmy, nabraliśmy doświadczenia oraz poznaliśmy i doceniliśmy wartość naszego Stowarzyszenia, a przede wszystkim Ludzi, którzy w nim działają. Współpraca z administracją publiczną bywa ciężka, zwłaszcza im wyżej tym patrzy się na Nas jako na jedno z wielu organizacji z obszarów wiejskich, na jedną z Lokalnych Grup Działania, nie koniecznie patrząc na Nas indywidualnie, na naszą specyfikę, czy nasz dorobek. Mimo różnych (często skrajnych doświadczeń) we wszelkich kontaktach z przedstawicielami administracji publicznej staramy się zawsze występować w roli Partnera do rozmów, mamy swoje oczekiwania, ale także propozycje i rozwiązania dla danej spornej kwestii. Staramy się zawsze o bezpośredni kontakt i rozmowę zanim zdecydujemy się podjąć inne kroki np. prawne.

Jakie są nasze główne obszary współpracy z administracją publiczną (w kontekście płaszczyzn współpracy wymienionych we wcześniejszych akapitach):

- wzajemne informowanie o planach, zamierzeniach

i kierunkach działań

- współtworzenie strategii rozwoju
- współtworzenie i konsultowanie planów współpracy JST z organizacjami pozarządowymi
- udział w konsultowaniu programów, ustaw, rozporządzeń
- uczestniczenie w ocenie i ewaluacji programów i polityk
- udział w konkursach grantowych, zarówno lokalnych, regionalnych oraz ogólnopolskich
- korzystanie z patronatów przy realizacji przedsięwzięć
- wzajemna promocja
- podpisywanie porozumień i listów intencyjnych na rzecz organizacji wspólnego przedsięwzięcia
- członkostwo w podmiotach zrzeszających organizacje pozarządowe- Forum Aktywizacji Obszarów Wiejskich, Małopolska Sieć LGD

Mimo wielkiego trudu jakim jest praca w organizacji pozarządowej, warto poświęcić swój czas, swoją wiedzę, czy talent, gdyż przynosi to wymierny skutek, a nasze wspólne działania wpływają na rozwój obszaru na którym żyjemy!

SZKOLENIE 9:

DIGITALIZACJA ŹRÓDEŁ HISTORII LOKALNEJ I EDUKACJI HISTORYCZNEJ

OPRACOWANIE: DR MATEUSZ WYŻGA

Źródła do historii „małych ojczyzn”

- Archiwa rodzinne
- Archiwa parafialne
- Archiwa państwowe
- Zasoby bibliotek
- Pamięć ludzka

Kopalnie wiedzy

- Księgi metrykalne
- Kroniki parafialne i gromadzkie

- Księgi sądowe wiejskie
- Spisy ludności
- Inwentarze gospodarcze dóbr

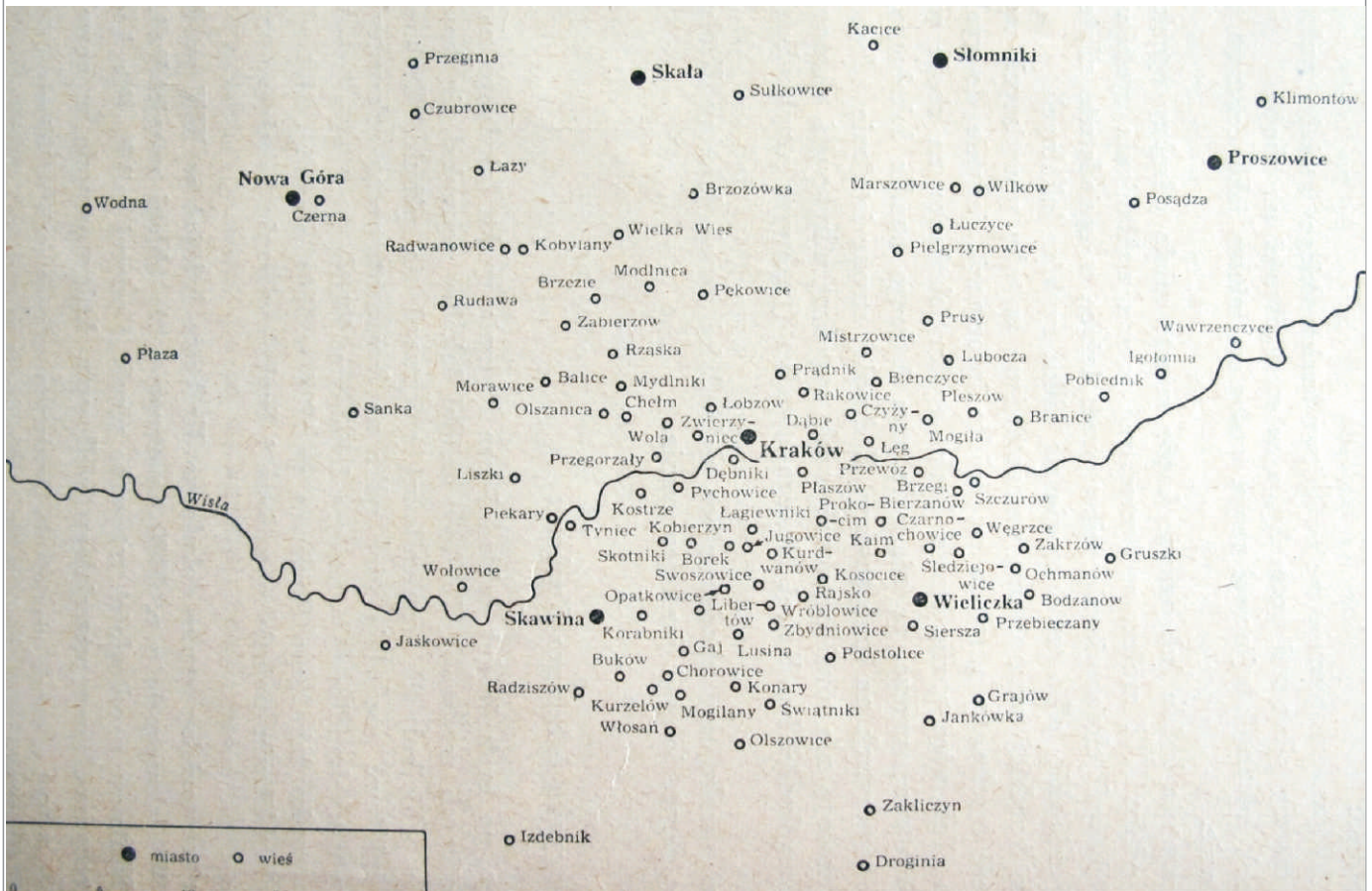
Zbadane parafie:

- Biały Kościół, Bolechowice, Czulice, Dobranowice, Gorzków, Goszcza, Giebułtów, Igołomia, Korzkiew, Kosocice, Luborzyca, Liszki, Modlnica Wielka, Morawica, Pobiednik Mały, Raciborowice, Rudawa, Ruszcza, Smardzowice, Tyniec, Wawrzeńczyce, Więclawice, Zielonki

Zasięg rynku lokalnego Krakowa w XVI wieku.

(Źródło: J. M. Małecki, Studia nad rynkiem regionalnym Krakowa w XVI wieku, Warszawa 1963.)

Archiwum parafialne

- Typ archiwum zakładowego podlegające nadzorowi archiwisty diecezjalnego
- Najczęściej zlokalizowane w kancelarii parafialnej, na plebanii
- Starsze rękopisy przemieszane z nowszymi
- Niekiedy rękopisy i starodruki uznane za starocie przechowywane na strychach
- Część spuścizny rozproszona (np. w Archiwum Metropolitarnym)

Własność

Formalnym właścicielem akt parafialnych jest dana parafia, a pleban ich administratorem

Użytkowanie

- Dyżury kancelarii parafialnej
- Indywidualne ustalenia z plebanem
- Pisma polecające
- Ochrona danych osobowych (100 lat)

Cel

Badania nad historią lokalną (monografie)

Poszukiwania genealogiczne

Prace naukowe

Wystawy regionalne

Literatura

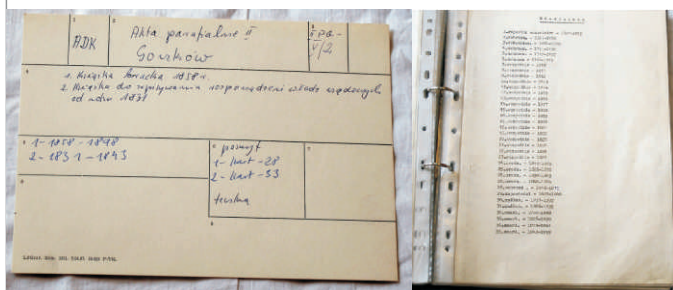
- R. Kufel, Kancelaria, registratura i archiwum parafialne na ziemiach polskich od XII do początku XXI wieku, Zielona Góra 2005
- C. Kukło, Demografia Rzeczypospolitej przedrozbiorowej, Warszawa 2009
- I. Gieysztorowa, Wstęp do demografii staropolskiej, Warszawa 1976
- B. Kumor, Przepisy państwowe i kościelne dotyczące metryk kościelnych w zaborze austriackim (1800-1914), „Przeszłość Demograficzna Polski”, nr 7, 1975

- „MAŁOPOLSKA. Regiony-regionalizmy-małe ojczyzny” (wybór tomów)

Koncentracja archiwaliów parafialnych w archiwach diecezjalnych

- Przekazane do archiwum materiały stanowią wyłącznie depozyt, formalnie nadal pozostając własnością archiwum parafialnego
- Brak akcji w diecezji krakowskiej
- Niepełne translokacje akt (np. Smardzowice w diecezji kieleckiej)

Opracowanie archiwaliów parafialnych w archiwum diecezjalnym (Kielce)

Szanse

- Fundusze UE
- Granty ministerialne
- Sponsorzy
- Konserwator diecezjalny
- Samorządy i lokalne grupy działania
- (Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa i MBC)
- Rozwój ruchu genealogicznego i badań nad historią lokalną
- Współpraca z uczelniami wyższymi (prace badawcze, prace dyplomowe)
- DIGITALIZACJA

Warunki digitalizacji w archiwach parafialnych

- Ograniczona dostępność czasowa plebanów
- Problemy lokalowe
- Czasochłonność pracy

Digitalizacja profesjonalna

(Małopolska Biblioteka Cyfrowa)

INDEKSACJA

Microsoft Excel 2013 - Mobilność baza 4 V 2013

Widok: Recenzja Dane Formuły Układ strony Wstawianie Narzędzia główne Plik

Wstawianie: Członka, Wyrównanie, Liczba, Ogólne, Formatuj warunek, Formatuj jako tabelę, Style komórek, Wstaw, Usuń, Format, Edytowanie, Autosumowanie, Wypełnij, Wyczyść, Sortuj i Znajdź i filtruj, Zaznacz

Wstawianie: Członka, Wyrównanie, Liczba, Ogólne, Formatuj warunek, Formatuj jako tabelę, Style komórek, Wstaw, Usuń, Format, Edytowanie, Autosumowanie, Wypełnij, Wyczyść, Sortuj i Znajdź i filtruj, Zaznacz

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R
	rok	miesiąc	A	B	Świadkowie	Obcy	nazwisko młodego spoza	nazwisko młodej	Uwagi	Świadkowie z szlachty	szlachta się żeni	to samo nazwisko młody/a oraz świadek	zawód on	zawód ona	elita	tytuł on	tytuł ona	dysp
23	1642	2	Śmierdząca	Budzyń	EB	x	Mamik		wychowyw.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
24	1642	2	Mników	Morawica	B	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
25	1642	2	Mników	Chrosna	AB	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
26	1642	2	Balice	Balice	x	.	.		coś chyba	.	.	.	.	.	.	.	.	.
27	1642	2	Balice	Balice	x	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
28	1642	2	Morawica	Morawica	x	.	.		czy więcej	.	.	.	.	.	.	.	.	.
29	1642	2	Chrosna	Morawica	BK	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
30	1642	3	Chrosna	Chrosna	X	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
31	1642	3	Tęczynek	Morawica	B	x	Janeczek	Biernatówna	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
32	1642	6	Rybna	Morawica	.	x	Gątczyk	Florkowa	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
33	1642	6	Cholerzyn	Mników	A	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
34	1642	6	Kaszów	Budzyń	EB	x	Gawlik	Cielęciówna	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
35	1642	6	Mników	Morawica	A	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
36	1642	6	Cholerzyn	Cholerzyn	A	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
37	1642	7	Baczyn	Brzostkwinia	BK	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
38	1642	8	Mników	Chrosna	AK	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
39	1642	9	Budzyń	Budzyń	X	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
40	1642	11	Lubnice (Lubnia)	Aleksandrowice	B	x	Arendarzyk	Bratnianska	W tym prz.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
41	1642	11	Balice	Balice	x	.	.		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
42	1642	11	Biskupie (przedm Balice	Balice	B	x	Grelka	Jadamcówna	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
43	1642	11	Brzostkwinia	Brzostkwinia	X	.	.		brak luzu	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Gotowy

PL 100%

09:48 2013-05-29

Zagrożenia dla archiwów parafialnych

- Korzystanie przez osoby nieuczciwe
- Brak inwentaryzacji i uporządkowania
- Złe warunki przechowywania
- Niewiedza albo brak zainteresowania ze strony plebanów
- Brak finansów na konserwację

Różne metody oprawiania rękopisów

Zasób aktyw

- Jedność: archiwum-registratura-kancelaria parafialna
- Materiały nieużyteczne do bieżącego funkcjonowania
- Materiały bieżącej registratury

Księgi metrykalne

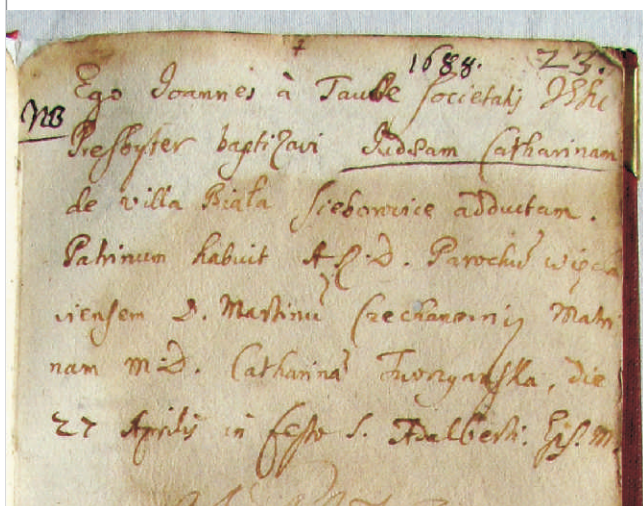
(Rudawa, śluby i chrzty od 1570, zgony od 1622 r.)

Metryka ślubu

Metryka chrztu

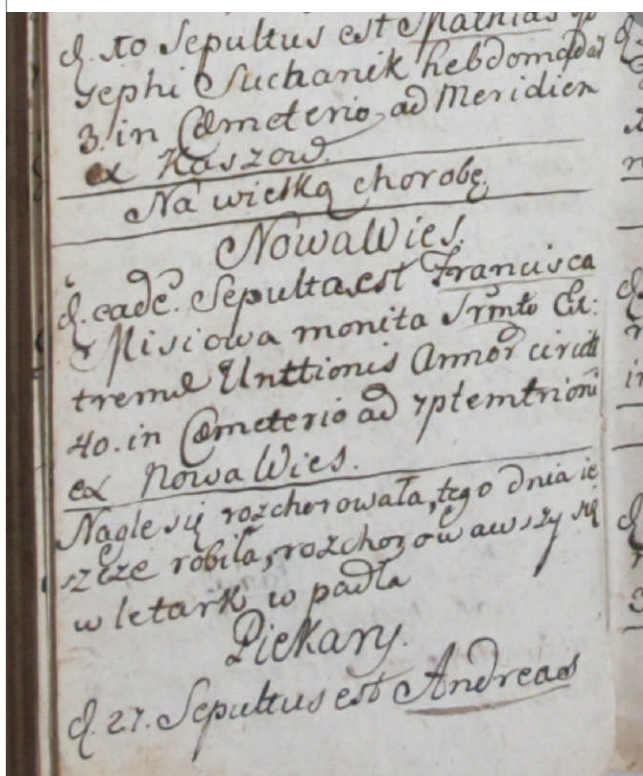

Księgi bractw religijnych

(Poborowice, 1783)

Metryka pogrzebu

Kroniki parafialne

(zakładane na ogół w XIX w.)

Dyplomy i wytwory kultury materialnej

(Wawrzeńczyce, XVII-XVIII w.)

XIX-wieczne akta Urzędu Stanu Cywilnego

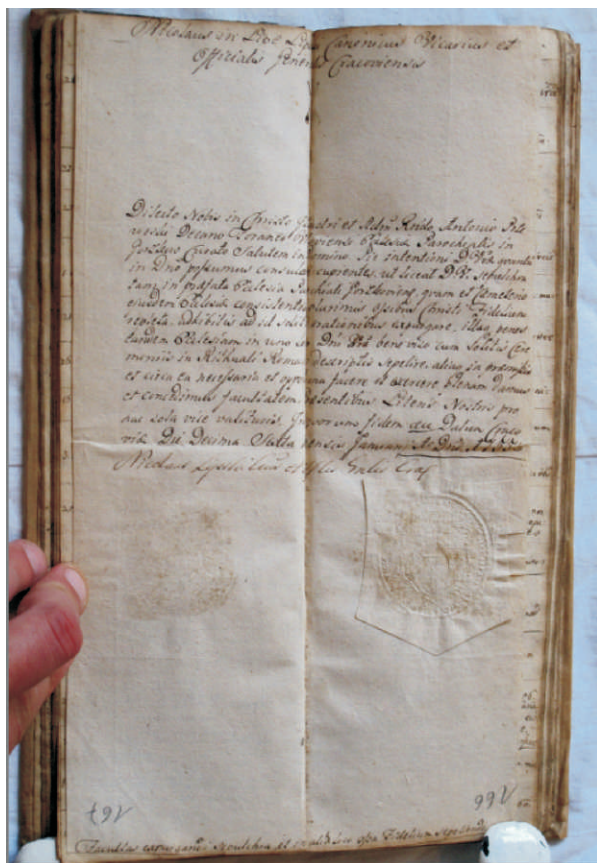

Stare mszały z zapiskami kronikarskimi

(Czulice, 1647 r.)

Korespondencja z instytucjami duchowymi i świeckimi

Ciekawe ilustracje

(Tyniec, 1770)

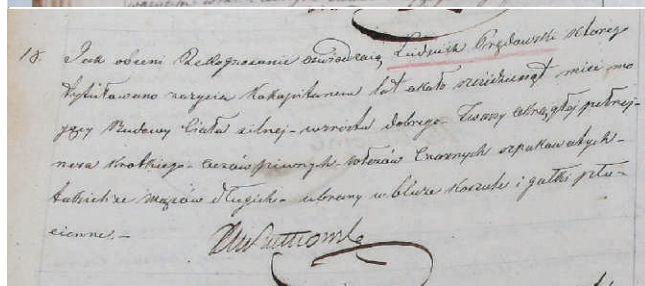
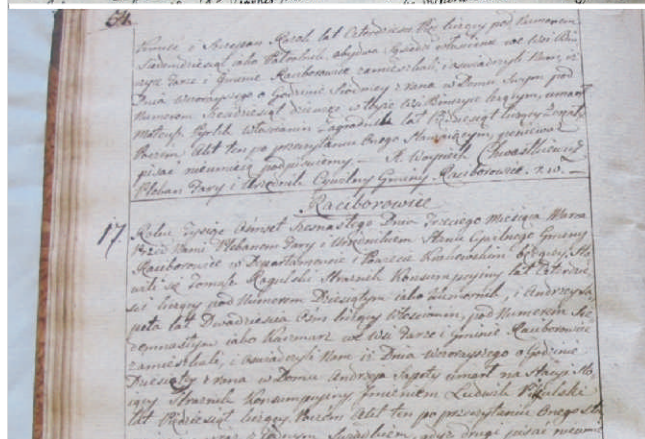
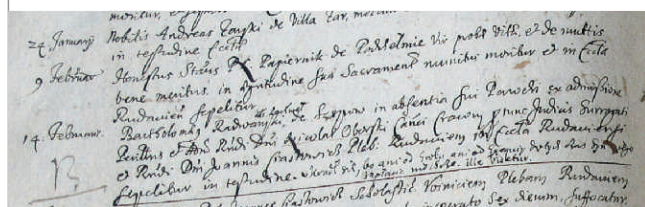

Plany i mapy

(Więclawice, kościół i otoczenie, 1783)

Narracje plebanów na marginesach ksiąg

Fotografie

Inne

- Akta luźne
- Kolekcje starej prasy
- Rękopisy kazań
- Książki zapowiedzi
- Akta dot. stanu majątkowego
- Ikonografia
- Książki (biblioteka plebańska)
- Spisy inwentarzowe

Rola archiwów parafialnych w badaniach nad historią lokalną

- Znaczenie o charakterze podstawowym
- Informacje o „zwykłych ludziach”
- Różnorodny zasób archiwaliów
- Bogactwo archiwów parafialnych w Małopolsce

STOWARZYSZENIE KORONA PÓŁNOCNEGO KRAKOWA

Historia Grupy

Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa zostało powołane 9 marca 2006 roku.

Członkami założycielami byli przedstawiciele społeczności lokalnej regionu 7 gmin:

Liszki, Zabierzów, Michałowice, Wielka Wieś, Zielonki, Kocmyrzów-Luborzyca, Igołomia-Wawrzeńczyce położonych na północ od Krakowa.

Podczas pierwszego etapu w Schemacie pierwszym Lidera+ opracowano Zintegrowaną Strategię Rozwoju w/w gmin. Z inicjatywy Stowarzyszenia w ramach Schematu I młodzież przystąpiła do konkursu na najlepszą Sołecką Stronę Internetową. Zorganizowaliśmy uroczyste spotkanie, na którym uhonorowano uczestników dyplomami oraz nagrodami rzeczowymi ufundowanymi przez poszczególne Gminy.

Sprawą największej wagi była decyzja podjęcia wysiłku

uczestnictwa w Schemacie II „Pilotażowego Programu Leader+” polegającą na zmodyfikowaniu ZSRW i ograniczeniu działania tylko na 3 gminy ze względu na zbyt wysoką gęstość zaludnienia w pozostałych gminach. Złożyliśmy projekt pod tytułem „Mała Korona Północnego Krakowa – Razem w Przyszłość” na kwotę 750 000 zł. Projekt został oceniony pozytywnie, a w dniu 16-02-2007 otrzymaliśmy informację, że został zakwalifikowany do dofinansowania.

Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa aktywnie uczestniczy w programach:

- Projekt Parasolowy
- Turystyka Wspólna Sprawa

W dniu 29-11-2006 roku. Stowarzyszenie przystąpiło do Krajowej Sieci Grup Partnerskich (KSGP).

STOWARZYSZENIE KORONA PÓŁNOCNEGO KRAKOWA

Nazwa

Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa.

Podczas zebrania prezentowano wirtualną mapę obszaru Korony. Skojarzyła się ona uczestnikom zebrania z Koroną. Dodatkowym argumentem podczas dyskusji w czasie zebrania było: faktyczne ułożenie obszaru tych gmin po stronie Północnego Krakowa, oraz nadeń Królewskich, które datują się już od XIII wieku dla wsi na tym obszarze. Inne proponowane nazwy: Północni Sąsiedzi Krakowa, Metropolitalna Korona Krakowa, Północna korona Krakowa, które nie znalazły uznania wśród członków zebrania.

STOWARZYSZENIE KORONA PÓŁNOCNEGO KRAKOWA

Status prawny

Lokalną Grupą Działania jest Stowarzyszenie Korona Północnego Krakowa wyłonione podczas zebrania założycielskiego w dniu 9 marca 2006 przez członków zebrania założycielskiego.

Data rejestracji w sądzie:

15.05.2006 w Sądzie Rejonowym w Krakowie pod
numerem KRS: 0000256931

Za opracowanie i wdrożenie Zintegrowanej Strategii Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach pilotażowego programu Leader+ odpowiada Stowarzyszenie „Korona Północnego Krakowa”.

STOWARZYSZENIE KORONA PÓŁNOCNEGO KRAKOWA

Raciborowice 126 (Budynek Zespołu Szkół)
32-091 Michałowice

tel: 12 346 43 12
kom: 664067821
fax: 12 346 42 84
info@kronakrakowa.pl

www.kronakrakowa.pl
